

Impact story

Jeg vil gerne dele en historie med jer om en af kvinderne, vi snakkede med under seminaret. For mig viser deres historier, hvor vigtigt det er, vi laver det her projekt, og hvorfor det giver mening.

En af pigerne vi snakkede med hedder Odette, og hun er 20 år gammel. Dvs. hun er ligeså gammel som mig. Hun blev gravid, da hun var 16 år gammel. På det tidspunkt gik hun i senior 4, men måtte droppe ud grundet graviditeten. Hun boede hos sin bedstemor, da hun blev gravid, men da hun blev gravid, kunne hun ikke bo der længere. Der hvor hun boede sammen med bedstemoren, var der lige ved siden af en forholdsvis (ældre?)mand, der ejede en butik. Pigen blev kæreste med denne mand, og med tiden begyndte han at prøve og overbevise hende om, at de skulle have sex. I begyndelsen ville hun ikke, men han blev ved med at sige, det var et tegn på deres kærlighed, så det kunne hun godt. Det endte med, hun havde sex med ham. Da hun så blev gravid, var det dog noget helt andet, han gav udtryk for. Han ville ikke have noget at gøre med hende, og han sagde, at det ikke var hans skyld, så han behøvede ikke at have noget med barnet at gøre.

Det betød, at hun måtte flytte væk fra sin bedstemor og bo alene. Det betød også, at hun ikke havde nogle venner længere, altså lige bortset fra hendes præst. Præsten hjalp hende og sagde, det var godt, hun kom væk fra manden, og han lovede at hjælpe hende, når hun ikke kunne forsørge sig selv. Hendes hverdag består nu primært af at prøve og forsørge sig selv og sit barn. Når hun tjener godt, er det ca. 200 frank på en dag, hvilket lige nu svarer til 1,7 kr. Det gør hun, hvis hun ser, at der er nogle, der har bananer. Hun låner penge til at købe dem, og så sælger hun dem videre. Hun prøver også at finde andre små jobs, men det er meget svært. Når hun ikke tjener penge til mad, kan hun få lov til at spise aftensmad hos hendes præst. Når hun til hverdag skal have vand, skal hun gå 30 minutter ind i bjergene og 30 minutter tilbage. Hun bor også under dårligere forhold, selv for en rwander, hvilket betyder, at hun nærmest ingenting har. Et af hendes største ønsker er at komme tilbage i skole og lære at sy eller hvad som helst, der kan hjælpe hende til at give sit barn mad.

Hendes eneste ven er præsten. Hun synger i kirkens kor, og det er en af de få glæder, hun har i hverdagen. Selvom hun lever under så dårlige kår, er hun fuld af håb for, hvad fremtiden kan bringe. Hun tilføjede selv til sidst, at hun ikke havde følt sig så glad, som hun gjorde efter at have snakket med os, siden før hun blev gravid. Det betød så meget, at nogen ville lytte til hende. DERFOR giver det mening for mig.

I kan læse mere på følgende links:

Blog: <http://yego.dk/?p=1008>

Instagram: yego_rwanda (hvis ikke man har en profil kan man søge på Google)

Facebook: Yego, <https://www.facebook.com/yegoprojektet/?ref=ts&fref=ts>